

Siemis e tschendra

Autor(en): **Cathomen, Luregn**

Objektyp: **Article**

Zeitschrift: **Igl Ischi : organ della Romania (Societat de Students Romontschs)**

Band (Jahr): **55-56 (1969-1970)**

PDF erstellt am: **26.07.2024**

Persistenter Link: <https://doi.org/10.5169/seals-881510>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Inhalten der Zeitschriften. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern.

Die auf der Plattform e-periodica veröffentlichten Dokumente stehen für nicht-kommerzielle Zwecke in Lehre und Forschung sowie für die private Nutzung frei zur Verfügung. Einzelne Dateien oder Ausdrucke aus diesem Angebot können zusammen mit diesen Nutzungsbedingungen und den korrekten Herkunftsbezeichnungen weitergegeben werden.

Das Veröffentlichen von Bildern in Print- und Online-Publikationen ist nur mit vorheriger Genehmigung der Rechteinhaber erlaubt. Die systematische Speicherung von Teilen des elektronischen Angebots auf anderen Servern bedarf ebenfalls des schriftlichen Einverständnisses der Rechteinhaber.

Haftungsausschluss

Alle Angaben erfolgen ohne Gewähr für Vollständigkeit oder Richtigkeit. Es wird keine Haftung übernommen für Schäden durch die Verwendung von Informationen aus diesem Online-Angebot oder durch das Fehlen von Informationen. Dies gilt auch für Inhalte Dritter, die über dieses Angebot zugänglich sind.

SIEMIS E TSCHENDRA

DA LUREGN CATHOMEN

IL TILA SCHIBETTAS

Ins sedamonda cun fatschas liungas e tscheras smanatschontas tgei che gliez um che reiva dil crest siadora encunter il Plaun-de-Schibas hagi bein piars da quei temps leusi nua ch'il silenzi vegn interruts mo in di, u meglier detg, ina sera egl entir onn. El ei gia arrivaus si amiez il crest, nua che l'ogna cala si e la badugna cun lur scorsa alva stat guardia dapi onns senza mai vegnir mulestada dils utschacs della notg, pertgei dapi onns aveva negin giu ughegiu de better ina schibetta per ina persona spartida. La fiasta dil sulegl ei la fiasta della veta; quei um denton che reiva ussa dil crest si cun in fest en siu maun dretg e sur la schuiala ina corda cun ina suletta schibetta tut nera, bein ina digl onn vargau, fa sterment als habitonts dil vitg leugiu, ed els miran encunter tschiel e fredan l'aura smiond buca bien.

Remarcablamein aveva negin ded els ughegiu de schular anavos il pastur — ei vegneva bein ad esser in pastur cun ina tala capiala lada e mantiala tochen sils calcogns —, e dar d'entellir a quel ch'el seigi tuttavia buca giavischus e beinvegnius sil crest sco tilaschibas, mobein che sia lavur seigi il quitau per la muntanera, schegie che negin saveva d'ina tala. Els sminavan: Zaco stuessen els impedir el de commetter si'ovra pertgei sch'ins contemplava sia fatscha pli damaneivel savevan ins leger giud las travs ch'il temps e la pissiun aveva arau en sia fisionomia ch'el vegni a commetter in'ovra abominabla.

Mintgaton leischna siu pei sil fein buca raccoltau e smaccaus plat della neiv, ed ins less perfin pretender ch'ins vesi il saung a vegnir ord sias solas-pei, pertgei quei fein liung, staus sur unviern ei leischens e recents sco ina nezza-cunti. Observan ins el pli datier vesan ins che schizun ses pugns ein ners.

Finalmein arrivaus sigl ur dil plaun stat el in mument eri, mira entuorn, lu stenda el il maun orasut la pelerina e fa cun siu fest in smani sco de trer schibas e siu bratsch vegn veseivels: ners tochen cumbel, ners de saung. «Schliatas enzennas!» — para ina tschuetta de scutinar giud in rom d'in ruver ed ina lieu

tementada fa dus segls della plaunca giu, lu dus tgaubrochels, mida direcziun e svanescha encunter igl orient, ellas caglias. Igl um ha bess siu manti giud dies, malgrad la plievgia, priu orasut in crap ina sigir medemamein empau de saung per part lavaus naven dalla plievgia. Puspei sesnueschan ils habitonts leugiu en lur tegias udend ils sfracs della sigir, e cun segirtad s'imagineschan els co il pastur peina il badugn grond, la guardia dils morts.

Igl um cun la capiala lada ha denton pinau el entirs ed entratgs, fatg tocca pli pintga e mess quella a mantun, en fuorma de caset. Ils avdonts en lur tegias speran ch'el seigi buc el cass de dar fiug la lenna bletscha. Igl um ha denton empruau ora las aissas ed ei para sco sche il baun-miez fussi destinaus per la schibetta ch'el ha fitgau onsum siu fest e tegn sura fiug.

Aunc adina spera il pievel leugiu ch'el vegni buca a far entatgei encunter la lescha e clamar il disletg sur gl'entir vischinadi. «Pertgei buca metter a ferm in tal element prigulus?» scrola enqualin il tgau, denton senza dar vinavon siu meini e nunhavend la curascha ded impedir quei destign che para de vegnir encunter ad els sco in'unda smanatschonta encunter in'insla amiez la mar.

Quel leusi aulza il fest ord il fiug e smeina el tras l'aria ch'ils urs de sia schibetta sbrenzlan tras la notg. El vitg audan ins buca sgusch pli. Schizun il scutinar ha calau si e sch'in biestg en nuegl scadeina culla corna encunter las preits van snavurs dil dies giu e mintgin spera aunc adina en siu cor ch'el numni buca sia mumma, ni forsa siu bab. La schibetta sesaulza, para ded ir si ellas steilas e croda davos las casas giu, giuaden ella val dil Flum. Tuts tegnan il flad ed audan claramein: «... per Clytemnestra», e tegnan las ureglias dalla desperaziun e fuian en lur camonas.

Il fiug ei stezs; la davosa burnida ei vegnida fiersa della plaunca giu ed igl um ha puspei priu siu uaffen ed ei sin via encunter il grond marighel de casas nua ch'il cauvitg cloma ses vischins per far cussegl sur dil succediu, ed il pastur arriva aunc ad uras: «Vus sesnuis», ed els tschessan anavos dus pass dil smarvegl vesend la fatscha giuvenila dil plidader, pertgei els vevan viu el mo da stgir, senza glisch, cuort avon che siu aug, in amitg, denton era el zuppau, in assassin, vegni assassinaus e barschaus ensemen cun sia dunna en lur casa. Lu era

la gronda part dils vischins stai dil meini che la suletta pusseivladad seigi la dertgira anetga e buca prevedida pertgei il vegl Aigist haveva ina gronda roscha d'adherents ed amitgs.

«Pertgei haveis vus buca gidau mei a cumplenir mi'ovra?»
Ed el vegn pli damaneivel dils umens.

«Saveis vus rir?»

«Ti eis buc in dils nos; ti has auter saung en tias aveinas. Tgeinin de nus havess plidau aschia suenter quei ch'ei gest schabegiau?»

«Jeu sundel pia bandischaus . . . Dei a mi aunc ina minuta.»

«Quei lein nus conceder», di il cau e ses umens dattan il tgau.

«Plaida, ed avon ch'ils morts vegnien stos ti esser naven!»
ed el fa il smani culla segir per dar d'entellir al giuven.

«Remarcabel», di lez lu en tun pli decisiv, «avon dus dis ed ussa. Jeu vesel, vus essas memia temeletgs per turschar la miarda cun vos agens mauns!» ed el muossa siu bratsch. «Jeu mundel, jeu haiel commess in mazzament, jeu haiel giu la curascha ded exequir quei che vos cors ughegiavan strusch de patertgar. Jeu speravel ded anflar umens e vesel che jeu sundel ius en err. Jeu haiel cumpleni mi'ovra; vus buc! Per quei resteis vus malsegirs ed jeu partel . . . !»

«Per quei resteis vus cheu, sco ina muntanera senza pastur, a mantun, e tenis cauld in a l'auter, ed jeu mondel tut persuls per questa via, agradora, vinavon, senza seretener enzanua.»

El ei partius, tut persuls, senza arma, senza fest, senza pelerina ed ils purs han rimnau tut e dau fiug silla platta dils morts e rugau che negina cuolpa tuchi els e ch'ils morts laschien els en lur ruaus.

IN DI MEMIA BAUL, NI ATGNAMEIN INTERESSASS NUS IL PROCEDER . . .

Ils siat de november ed in um sin via, enzugliaus en in manti de pial; gia dapi ina mes'ura sut la cazzola della via e spetga ella nebla della sera. Senza better umbriva. Ina mes'ura pli tard: alla cruschada, sut la cazzola, ella nebla, ed aunc ina mes'ura pli tard: in um ch'ei sfundraus ella nebla; ins po buca tscharner pli la cazzola della via.

— «Cheu stuev'ei esser stau, avon vegn onns, aunc de pli: curonta . . . » ed el scrola il tgau sur de tons onns, e sia memoria che ha schau suenter.

El sto rir sur de sesez. «Tgei siemis ch'ins ha cun vegn, malgrad tut.»

— «Reconstruir! mia memoria ei svanida, ed jeu havevel mai cartiu che jeu poss emblidar Margret. Quei tuna gia sco in schliet roman. Forsa ei mia veta veramein in schliet roman.»

— «Reconstruir, pertgei damaun less jeu entscheiver cullas emprovas; gia damaun? damaun!»

Ils 8 de november leva el entscheiver cullas emprovas per la scena principala.

— «Jeu quintavel de saver tut; tuttina ei bia semidau, en mei, gie, en mei, suenter tons films, e mintgin che ha priu in toc cun el. Ridicul!»

— «Damaun entscheivel jeu cullas emprovas.»

— «Veramein ridicul: Ina scena sco aunc tontas outras. Mi'historia ei banala; ina cadeina de problems quotidians ed entgins pass decisivs, decidi gia igl emprem mument ch'ins viva!»

— «Far ord ina banalitat ina historia, ord in schabetg in problem d'existenza, quei numnan ins viver?!»

— «Jeu haiel anflau ina 'Margret', ed igl ei a mi tuttina co ella vesa ora pertgei jeu saiel buca seregurdar pli co Margret veseva ora e viel era buca seregurdar pli: Ei setracta de persequitar il text, per ch'il maletg survegni ina colur cumpleina.»

— «Margret ei per mei ina giuvna de gissiat onns, in tec extravaganta sco quei ch'ina giuvna de gissiat dueigi esser.»

— «Jeu sperel ch'ins vegni a dar suatientscha a miu giavisch de fermar la via per tut traffic, sinaquei ch'ins sappi luvrar nundisturbadamein. Jeu quintavel de mai puder emblidar Margret, ed ussa fetschel jeu in film surlunder.»

— «Margret vegn a murir: suicid! Jeu sundel pliras gadas sedumandaus schebein Margret dueigi murir ni buc . . . »

— «Margret vegn buc ad esser morta. Jeu savevel pauc ded ella, fetg pauc: siu num, ed auter? pauc, nuot!»

— «Eis ei forsa meglier aschia? Conta curascha drov'ei per s'enconuscher. Schar curdar ses patratgs, schar vegnir els tier plaids, tier gèsts; quei ei forsa pretendiu de memia, quella sinceradad.»

— «Igl ei forsa meglier aschia; igl ei stau bia pli sempel.»

— «Igl ei meglier de schar murir ella, plaunsiu . . . (jeu creiel tuttina che Margret seigi morta, schegie che jeu haiel sentiu

il fladar de sia pelladira fina). En tutta cass aunc buca damaun! Il di de damaun vegnin nus a duvrar per l'emprema scena, e lu forsa aunc pusmaun e surpusmaun. Jeu vegnel a stuer sedecider. Jeu sperel ch'ins fermi la via.»

Damaun ei ils 8 de november. La polizia stradala ha fatg de saver ch'il traffic vegni menaus tras la part sura dil marcau.

MARGRET IN'ILLUSIUN

Nus essan stai el Tessin senza emblidar Margret. Denton Margret ei buca ina giuvna alla quala ins sa tarmetter in salid. Margret ei forsa in giavisch, cura ch'ins sto continuadamein reflectar sur de sia muntada.

Jeu dundel tier: nies patertgar ei malsanetschs. Denton gest perquei ch'el *ei* (patratg, malsanetschs...), perquei che negin sezuppa davos si'appariziun, pertgei sia appariziun ei *el*...

Nus havevan anflau in suttetg, noss per in'jamna, el Tessin (ni schiglioc enzanua), e la damonda «nua?» ed aschia vinavon, cura ch'ins ha vegn onns...

Ina discussiun cun in um vegl da Lavertezza: «Tgei pater-tgeis vus d'ina analisa...?»

«Hahaha...!»

Ei haveva tunau in tec rubiesti. La verdad ei adina dira, cunzun senza levzas coluradas; ina risada animalica — buca de beffa, ni sprezz, ni de bien cor — semplamein ina risada: Nossa setrumpada reflectada della natira, l'ortgadad d'ina idea senza ideals.

Quei dueva esser in'entschatta, quella d'ina fin; ni forsa la fin d'ina entschatta finala. In giug final: in'analisa che di nuot depli che confirmar quei ch'ei, che stat, che selai buca midar?

Quala ei la dretga via? Forsa la via encunter il Lago Maggiore, nua ch'il sablun ei aunc caulds. L'aua tievgia dil lag. L'aua tievgia d'in'jamna bialaura. L'aua de vegn onns.

Donn, donn..., schegie ch'ins ha cun vegn onns neginas illusiuns.

Donn ch'il Lago Maggiore ei aunc tievis. Ed a nus aunc in per onns temps (beincapiu, buca per siemis), temps de reflectar!

«Tgei ei ina via?»

«In'aveina de traffic, in trutg entraviers praus buca segai? Enzatgei ch'ei gia, ni in trutg atras ils ers, entraviers las vegnas,

senza datgar de mirs e confins. In viadi atras il suc dell'iuva senza vegnir eivers?»

Forsa san ins s'imaginar quellas casas tessinesas cun lur tetgs de plattas, cun lur terrassas de crap, — secapescha de crap. —

Quellas casas raquintassen forsa historias, sco las gassas de nos vitgs romontschs. Historias che negin teidla pli, perquei che vegn onns giuventetgna ein de memia per haver siemis, perquei che las casas spetgan nuot d'ina giuventetgna senza siemis e d'ina generaziun dil profit. Ed era la giuventetgna spera nuot dellas casas tessinesas cun lur scalas-crap e terrassas e lur tetgs.

Cura ch'ins ha vegn onns ed ha piars tuttas illusiuons van ins forsa el Tessin (per exempel) per far bogn el Lago Maggiore, ed ella Valle Verzasca, ed auda il rir dil vegl «hahaha...», ed emblida Margret.

LA VETA SPER IL FLUM

I

Sentupada

Igl ual ramura sia canzun monotona e tschallatonta, ed el gnanc auda quella melodia misteriusa; quei schulem e sburflem para ad el ded esser in toc dil present, gest sco la via, il tschiel ed ils utschals, formau e modellau entras la subjectivitat d'in agir liber.

Sco per disa fa el da temps en temps puspei liber in dutget, dismetta in baun de sablun sinaquei che l'aua che vegn ord il rieven della paliu cuori buca da via giu e lavi ora quella.

«Atgnamein empurtass ei a mi nuotzun che l'aua cuori da via giu!» ed el patratga «conta crappa haiel jeu bess ord via, giu ellas buolas digl ual» ed el surri en siu cor sur de sia naivdad.

Avon onns fuss el aunc sevilentaus sur de quella miserabla vietta.

Puspei sto el star eri e far liber ina canal de trer giu l'aua ch'ei surcargada cun tratsch: «Schiglioc cuora l'aua da via giu!»

El patratga: «Contas gadas eis ti sevilentaus sur de tutta pedanteria; — co ti eis semidaus — ussa sesanflas ti denter quels.»

«La variaziun ha muncau!»

Siu feagl continuescha cun siu discuors che ei plitost ina raquintaziun.

«El, miu feagl vegn cun mei a cuolm, sco dil temps ch'els dus fagevan matg ensemen», constatescha el en tutta ruasseivladad. El ei loschs da siu giuven che ei silmeins sis detta pli stendius che el sez.

«Oz ei tuttina in di festiv!»

Buca che siu cor battessi pli ferm; el ei denton tschaffaus d'in ruaus de pasch.

El ei engrazieivels che sia lieunga ei aschi greva, ed ils cuolms memia maneivels, ed igl uaul cun siu flad, memia festivals per rumper il silenzius discuors de mintga di.

El sa: «Miu feagl senta mia engrazieivladad», forse dil tun de sia vusch, «el senta quei». Il cor digl um vegl engrazia en sia maniera.

Ei era la dumengia damaun, ed els eran sin via encunter casa. Schegie ch'il matg era lunsch anavos, cantavan ils utschals aunc adina silla roma dils pégnis.

«Con ditg eis ei dapi che nus havein fatg quei viadi ensemen?» damonda el sesez danovamein ferton che siu feagl descriva siu mund, quei mund dil futur, denton buc il mund della illusiun e dils siemis, mobein tschaffabels e reals.

Miu feagl sa tgei che s'auda e tgei ch'ei schliet ed el patratga vid ils prighels che smanatschan ad in carstgaun ambizius amiez la cuminonza humana.

El ei perschadius che siu feagl seigi sin buna via de daventar in um pli perderts e ruschaneivel che quei ch'el ei staus.

Puspei stat el eri, stauscha in crap cul calzer sur igl ur della via ora che quel rocla giu egl ual e patratga danovamein vid il di ded oz: «Cu essan nus i la davosa gada ensemen per questa via encunter casa?» ed el sa buca seregurdar cu.

Tuttina ei in eveniment ad el aschi bein en memoria: «Jeu saiel buca sch'igl ei vargau treis ni quater onns dapi lu.»

Els dus havevan mess sut la menadira per ir encunter casa.

«La Clara e la Brina!»

«Pertgei adina murmignar?»

Ei era il temps de trer dad alp: «Jeu havessel giu saviu procurar per in cavagl», reflectescha el.

«Jeu havess dui saver de quei tentergnem denter giuven: ils 'bos' era veramein enzatgei alla moda veglia!» rimna el ensemen las regurdientschas, denton senza sesentir culpents de quei ch'era schabegiau: «Ei haveva dui esser!»

El haveva buca fatg persenn che siu buob era carschius siadora tier in mat. «Buob fai quei!» era adina stau siu camond energic.

«Ina gada ha quei mument stuiu arrivar!» di el tier sesez, «ed igl ei gnanc schliet ch'el ei vegnius ad uras, ton per mei sco per el», e quella gada contempla el siu feagl discussamein, sco sch'el havess engulau enzatgei de quel.

«Nus essan ni l'in ni l'auter stai la cuolpa» tuorna el a repeter, buca per scatschar il sentiment de cuolpa, untgir la responsablada, mobein levgiaus, sco purtaus lev-lev, sin vatta.

«Nus eran gest sco oz sin via encunter casa», ed el patratga vid la carga cul purment ed ils bos.

«Co la via veseva ora da gliez temps», reflectescha el tut dad ault, ed il feagl — quella gada cul tgau ellas neblas, nuncapend la situaziun: «Tgei via?» e lu beinspert, cun in surrir, miez compassiun e miez admiraziun e luschezia: «Cletg ch'il bab procura per remadura!»

El rauenta de siu auto ch'el hagi cumprau, e che las vias alpestras seigien tissi per ils carrs ed il bab selegra digl auto: «Miu feagl vegn a prender mei ina gada cun el, gliez sundel jeu segirs!» ed el s'imaginescha co siu feagl va cugl auto e vesa co la gliud mira sin el, ed el ei loschs de siu feagl.

«Tuppadads» di el tier sesez per scatschar la vanagloria.

Tuttina eis el segirs che siu feagl ei buca sco ils auters, sa ch'el ei il meglier dil mund.

Tuttenina seregorda el clar e bein: la bena emplenida cun strom dumiec e las magnuccas culla numera ventgatreis, quella numera nera, e dasperas, cun tenta blaua, la peisa, ed ina, aunc alva sc'ina rida, segir buc entras in'jamna, e la pischada cuvretga cun lenzeuls, ed ils tschagrins barbus; siu feagl ch'empalava la Brina e la Clara.

Aunc ussa senta el co el stueva esser vilas: buca per quei che la carga era sederscha ed el vid il rimnar ensemen siu purment splattergnau cura ch'ils auters pursanavels ein vegni neutier.

Ils utschals schulitgavan e l'aua sgurghigliava. Siu feagl era buca pli in toc ded el. Igl empalader buc in toc della menadira. El ha viu in um; avon el steva el sez: Ei era buca pli siu feagl che seseva sil rieven cull'egliada sbassada, mobein in sco el, culs medems dretgs ed obligaziuns.

Igl uaul che era lu gest aschi maneivels sco oz haveva impediù el ded alzar il maun, ni de smenar il fest-coller.

«Dapi lu essan nus buca stai pli ensemen a trer ded alp!»

«Co ils zenns tunan de fiasta» ed igl um vegl vess gleiti em-blidau de far attents siu feagl sil pesch della buola gronda, aschi profundaus eis el en sias regurdientschas.

«Damaun mein nus cugl auto a trer ded alp!»

E siu feagl: «Tochen en stavel!»

Ed il bab: «Empermess ei empermess!»

Ed il feagl: «E sto veglir teniu!»

E danovamein igl um vegl che fantisescha: «Oz e in di de fiasta!»

II

Partenza

El vitg de Surcaglias ha ei barschau ina dellas notgs vargadas. Ins ei leds che quella casa veglia hagi pudiu barschar; ins temeva gia ch'ella vegnessi insumma buca pli ad arder cunquei ch'il tetg era aschi miserabels e la lenna aunc muoscha della plievgia d'avon dis. Aunc autras casas havessen giu de barschar; donn ch'il favugn veva giu calau de buffar.

Quei havess giu dau in tschuat lenna de brisch; denton negin che haveva avon onns giu la curascha de demolir quei vegl baghetg, pervia de sia vegliadetgna, e perquei ch'ins carteva aunc — de buna fei, sco ins ei — vida sia valeta antiquara.

Tscheidi seigi in jester staus el vitg e dueigi esser sesmar-vegliaus sur della bellezza dil vitg de Surcaglia: «Quellas casas neras dil suleagl e della plievgia cun lur tetgs de slondas ed ils lads tgamins de crap!» El hagi mussau interess per nies vitg ed hagi ludau il bien senn per las proporziuns de nos antenats e tier miu aug, il qual ei secapescha buca pli sesents el vitg, era denton per schabetg vegnius per admirar la devastaziun caschunada entras igl incendi, il seguent: «In museum de custei-vladads; donn ch'ils ers ein buca pli; denton cun subvenziuns

d'ina u l'otra instituziun vegness ei bein ad esser pusseivel de mantener quels paradis», ed el ei s'exprimius sur dils reservats d'indians en certas parts dell'America: «Secapescha buca gest sin lezza moda — ins enconuscha gie la corrupziun che ha menau leu tier ina sgarscheivla situaziun . . . !»

Lu ha el aunc plidau de causses tecnicas, sco per exempel ch'ins stuessi anflar il dretg schurnalist culla dretga capientscha per la caussa, che fuss el cass de menar l'egliada dil pievel sin quei idillic buc exploraus, ed aschia vinavon . . .

*

Suenter miezdi vi havein nus, miu aug ed jeu, aunc dau in'egliada sin quei pauchet ch'el ha giu laschau anavos cura ch'el ei setratgs el marcau: in baghetg pli grond, brac — ina tschecca pareta da lunsch! —, cun biaras ruosnas el tetg ed in cantun sbullenau, demai ch'il fundament era tschessaus. «Adatg, terren arschelaun!» e lu: «Buca arva la porta pertgei il palancau tegn buca pli!» El veva raschun pertgei ins pudeva observar il fussau, tras gl'iral e la palaunca.

«Quei vegnas ti ad artar!» ha el detg ed indicau cul baiditschun ella direcziun d'ina casa veglia cun buc ina solia finiastra entira, sco sch'ins havess cavau ora ils egls ad ella, ed el mir sfendaglias ch'in um havess pudiu entrar en tschaler.

Jeu haiel stuiu rir; el ha surris in tec, lu ha el continuau in stel pli bass: «Cheu sundel jeu naschius», e pli dad ault, sco per spuentar in maletg: «Quei dess ina massa lenna de brisch; donn ch'ins scaulda oz cun ieli.»

Jeu havevel patertgau vid la casa che haveva giu barschau entginas notgs avon: «In grond e bi fiug digl'emprem d'uost.» Cheu ha perfin el stuiu rir ed ha aschunshiu: «Cheu duvrass ei mo in oratur cun in plaid patriotic!»

*

Jeu haiel viult igl auto enzanua en ina stretga gassa denter dus lidimers e nus essan semess sin viadi encunter il marcau. Cun in gèst humoristic haiel jeu aunc vuliu spuentar la petradad giud sia lieunga: «In plaid digl'emprem d'uost . . . » Ed el: «Oraturs vegness ei segir buca a muncar!»

Mira p. 198/199 treis poesias da Luregn Cathomen.